

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové ve věci

žalobce: **Mgr. J. B.**

proti

žalovanému: **Katastrální úřad pro Jihomoravský kraj,
Katastrální pracoviště Brno-město
sídlem Moravské náměstí 1/1, Brno**

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Žaloba

1. Žalobce ve včas podané žalobě brojí proti záznamům do katastru nemovitostí provedených žalovaným pod sp. zn. Z-23024/2013-702 (zahájeném 23. 9. 2013 na základě usnesení o dědictví po otci č. j. 58 D 211/2004-554) a Z-23025/2013-702 (zahájeném 23. 9. 2013 na základě usnesení o dědictví po matce č. j. 60 D 820/2012-111). U Z-23024/2013-702 jde o vlastnické právo žalobce od 12. 3. 2004 k bytové jednotce č. x v budově čísel popisných x,

x, x v obci Brno, části obce Židenice, postavené na pozemcích p. č. x, x, x, x, x, x, v katastrálním území Židenice a k podílu ve výši 1027/29182 na společných částech uvedené budovy, a k podílu ve výši 1027/29182 na pozemcích p. č. x, x, x, x, x. U Z-23025/2013-702 jde o vlastnické právo od data 22. 8. 2012 k podílu ve výši 1027/29182 na pozemku p. č. x v k. ú. Židenice.

2. V podané žalobě vylicil žalobce skutkové pozadí řešeného případu. V roce 1995 za trvání manželství koupili jeho rodiče předmětnou bytovou jednotku na S. 37 v Ž. Jako vlastník byla v katastru nemovitostí evidována jen matka. Otec zemřel ... Poté se matka rozhodla byt darovat sestře žalobce – Ing. H. V. (návrh na vklad veden pod č. V-10114/2004-702). Při projednávání dědictví po otci žalobce bylo vyvoláno řízení u Městského soudu v Brně, který rozsudkem ze dne 27. 5. 2010, sp. zn. 49 C 120/2009, určil, že předmětný byt byl ke dni smrti otce v SJM obou rodičů. Bohužel chybou v psaní v rozsudku vypadl jeden z pozemků, na kterých je dům postaven (p. č. x). Katastr nemovitostí proto zapsal do SJM byt, podíl na budově a podíly pouze na pěti pozemcích; podíl na pozemku p. č. x nesprávně zůstal zapsán ve výlučném vlastnictví matky. Matka zemřela 22. 8. 2012.
3. Žalobce má obavy, že byt zdědit nemohl, jelikož podle § 20 zákona č. 72/1994 Sb., o bytech, je přechod vlastnictví bytu podmíněn současným přechodem vlastnictví příslušných podílů pozemků, na kterých je bytový dům postaven. Usnesení o dědictví po otci (58 D 211/2004-554) tedy není řádnou vkladovou listinou pro katastr nemovitostí. Vykonatelnost vadného dědického usnesení po otci byla odložena usnesením Městského soudu v Brně ze dne 12. 6. 2007, č. j. 104 C 145/2016-126. Dne 26. 6. 2017 žalobce toto usnesení doručil na katastrální úřad. Šestý pozemek byl na žalobce zapsán v dědictví po matce, což je v rozporu se zákonem. Usnesením ze dne 20. 12. 2016, č. j. 14 C 118/2013-125, městský soud určil, že i podíl 1027/29182 na pozemku č. x byl ke dni smrti otce v SJM rodičů. Na základě tohoto usnesení žalovaný zahájil vkladové řízení V-4221/2017-702, které však nezákonně zamítl.
4. Od doručení listiny do provedení předmětných záznamů uplynuly téměř čtyři roky, přitom lhůta pro provedení záznamu činí 30 dnů. Žalovaný měl při provedení záznamů zkoumat, zda zápisy navazují na dosavadní stav zápisů v katastru (§ 45 vyhlášky č. 26/2007 Sb.). Pokud tomu tak nebylo a listina obsahovala zřejmé nesprávnosti, měl listinu již v roce 2013 podle § 8 odst. 2 zákona č. 265/1992 Sb. o zápisech vlastnických a jiných věcných práv, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o zápisech“), vrátit soudu s uvedením zjištěných nedostatků. Vysvětlení postupu žalovaného ve vyrozumění o provedení zápisů ze dne 29. 6. 2017 je nepravdivé. Zápisu záznamů nebránilo vkladové řízení V-10114/2004-702 (dar bytu matkou sestře žalobce). Žalovaný měl naopak zohlednit odklad vykonatelnosti dědického usnesení po otci doručené žalovanému 26. 6. 2017. Žalovaný se dále ohledně pořadí zápisů odkazoval na § 12 odst. 2 zákona o zápisech, ovšem citované ustanovení řeší kolize jen mezi vkladovými řízeními, nikoliv u záznamů. V případě záznamů zákon stanoví jiný postup v § 5 odst. 3, konkrétně povinnost provést záznam do 30 dnů po doručení rozhodnutí státního orgánu nebo jiné listiny potvrzující nebo osvědčující právní vztahy. Stejnou úpravu obsahuje i § 45 prováděcí vyhlášky. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný nepostupuje podle platných právních předpisů, ale eufemisticky řečeno improvizuje.
5. Žalobce je postupem žalovaného zasažen na svých právech. Jeho právní postavení jako vlastníka předmětné bytové jednotky se stalo nejisté. Zápisy byly provedeny v rozporu se zákonem, což žalobci brání nakládat s bytem jako skutečnému vlastníkovi. Ostatně i

Krajský soud v Brně v otázce placení nákladů na provoz domu v usnesení ze dne 24. 6. 2016, sp. zn. 70 Co 68/2016, konstatoval, že žalobce není možné považovat za vlastníka.

6. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl, aby soud rozhodl, že zásah žalovaného do žalobcových práv je nezákonný, a nařídil žalovanému, aby zápisy vlastnických práv žalobce na základě uvedených záznamů odstranil.

II. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že záznam vlastnického práva pod sp. zn. Z-23024/2013-702 byl proveden dne 27. 6. 2017 na základě pravomocného usnesení Městského soudu v Brně ze dne 13. 9. 2013, č. j. 58 D 211/2004-554. Jím žalobce po zůstaviteli Ing. M. B. (otci žalobce) nabyl mj. bytovou jednotku č. x vymezenou v bytovém domě č. p. x, x a x postaveném na pozemcích parc. č. x, x, x, x, x a x v obci Brno, k. ú. Židenice, a dále spoluvlastnický podíl 1027/29182 na společných částech bytového domu a na pozemcích parc. č. x, x, x, x a x (bez podílu na parcele č. x). V souladu s přechodným ustanovením zákona č. 256/2013 Sb., katastrální úřad postupoval při zápisu vlastnického práva záznamem dle § 7 a § 8 zákona o zápisech. Vzhledem k tomu, že všechny podmínky pro zápis vlastnického práva záznamem byly splněny, zápis byl proveden.
8. Podle žalovaného je nesprávný výklad žalobce, že katastrální pracoviště mělo listinu vrátit z důvodu opomenutí spoluvlastnického podílu na pozemku parc. č. x. Pokud by předmětné opomenutí znamenalo porušení § 20 odst. 2 zákona č. 72/1994 Sb., nejednalo by se o zřejmou nesprávnost. Katastrálnímu úřadu nepřísluší zkoumat rozhodnutí soudu po věcné stránce.
9. Nelze dále souhlasit s argumentací žalobce, že pořadí zápisů dle § 12 odst. 2 zákona o zápisech se podle tehdy platné úpravy vztahovalo jen na vklady. Citované ustanovení hovoří o návrzích na zápis, přičemž zápisem se v souladu s § 1 odst. 3 zákona rozumí vklad, záznam, poznámka nebo jejich výmaz. Návrhem na zápis tak mohlo být i ohlášení soudního komisaře, jako tomu bylo v projednávaném případě. Úvahy žalobce, zda vůbec mohl platně zdědit bytovou jednotku, jsou z pohledu nabytí vlastnického práva záznamem bezpředmětné. Měly být uplatněny v rámci dědického řízení.
10. Výše uvedené platí i pro záznam vlastnického práva provedený pod sp. zn. Z-23025/2013-702, kdy k ohlášení soudní komisařky bylo přiloženo pravomocné usnesení Městského soudu v Brně ze dne 13. 9. 2013, č. j. 60 D 820/2012-111, na základě něhož žalobce nabyl spoluvlastnický podíl na pozemku parc. č. x v obci Brno, k. ú. Židenice, ve výši id. 1027/29182.
11. K námitce o nerespektování usnesení Městského soudu v Brně č. j. 104 C 145/2016-126, kterým byla odložena vykonatelnost usnesení téhož soudu sp. zn. 58 D 211/2004, do doby pravomocně skončení řízení o obnově původního dědického řízení, žalovaný uvedl, že v důsledku časového nesouladu při administrativních úkonech v rámci zpracování podání došlo k tomu, že záznamy byly provedeny dřív, než byl příslušný pracovník s informací o odložení vykonatelnosti seznámen. Podání žalobce bylo žalovanému doručeno 26. 6. 2017 v 16:52 hodin a bylo označeno jako žádost o pokračování řízení V-4221/2017-702, proto bylo založeno do předmětného vkladového spisu. Po posouzení jeho obsahu dalšího dne bylo následně založeno i do spisu Z-23024/2013-702, nicméně až

poté, co byl záznam vlastnického práva proveden. Co se týče druhého záznamu, jeho provedení uvedená listina nebránila.

III. Replika žalobce

12. Žalobce podal k vyjádření žalovaného dne 24. 4. 2018 repliku. Zopakoval, že žalovaný před provedením zápisů v rozporu s § 8 zákona o zápisech nezkoumal, zda listina navazuje na dosavadní zápisy v katastru. Listina 58 D 211/2004, která byla podkladem pro záznam Z-23024/2013-702, v rozporu s podmínkami přechodu nemovitosti dle § 20 odst. 2 zákona č. 72/1994 Sb., neobsahovala podíl na pozemku p. č. x. Nenavazovala tak na dosavadní zápisy v katastru. Totéž platí i pro listinu 60 D 820/2012; vzhledem k tomu, že matka žalobce nikdy podíl na parcele č. x nikdy nevlastnila, nemohl jej po ní nabýt žalobce.
13. Co se týče výkladu § 12 katastrálního zákona, žalobce uvedl, že žalovaný měl provést záznam do 30 dnů ode dne doručení usnesení o dědictví, případně listinu dědictvému soudu vrátit.
14. Argumentace žalovaného o časovém nesouladu při zpracování usnesení č. j. 104 C 145/2006-126, kterým byla odložena vykonatelnost dědictvého usnesení sp. zn. 58 D 211/2004, je podle žalobce účelová.
15. Závěrem žalobce navrhl, aby soud přerušil řízení do doby rozhodnutí ve věci žaloby podané proti rozhodnutí žalovaného o zamítnutí vkladového řízení V-4221/2017-702, která je u Krajského soudu v Brně projednávána pod sp. zn. 35 C 13/2017.

IV. Jednání

16. Soud při jednání žalobci sdělil, že s ohledem § 48 odst. 3 s. ř. s. je na uvážení předsedy senátu, zda řízení bude přerušeno. V nyní posuzované věci předseda senátu dospěl k závěru, že důvody specifikované žalobcem v replice neodůvodňují přerušování předmětného řízení podle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s.
17. Při ústním jednání konaném dne 23. 5. 2018 účastníci řízení setrvali na svých písemných stanoviscích.
18. Soud zrekapituloval obsah spisu, který žalovaný soudu předložil společně s vyjádřením k žalobě. Obsahuje usnesení Městského soudu v Brně ze dne 13. 9. 2013, č. j. 58 D 211/2004-554, kterým byla schválena dohoda dědiců zůstavitele Ing. M. B., ohlášení notářky JUDr. V. K., soudní komisařky, o přechodu vlastnického práva ze zůstavitele Ing. M. B. na dědice ze dne 23. 9. 2013, usnesení Městského soudu v Brně ze dne 13. 9. 2013, č. j. 60 D 820/2012-111, kterým byla schválena dohoda dědiců zůstavitelky V. B., ohlášení notářky JUDr. V. K., soudní komisařky, o přechodu vlastnického práva ze zůstavitelky V. B. na dědice ze dne 23. 9. 2013, rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 22. 6. 2006, č. j. 34 C 198/2004-168, rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 3. 2009, č. j. 38 Co 170/2007-212, a usnesení Městského soudu v Brně ze dne 3. 8. 2009, č. j. 34 C 198/2004-240.
19. Soud provedl při jednání dokazování listinami navrhovanými žalobcem: informacemi o řízení u žalovaného V-10114/2004, Z-23024/2013, Z-23025/2013, V-4221/2017, V-20033/2015, výpisem z katastru nemovitostí k datu 18. 9. 2013 týkající se bytové jednotky x v k. ú Židenice, obec Brno-město, LV x, vyrozuměním žalovaného o provedení zápisů Z-23024/2013 a Z-23025/2013 ze dne 29. 6. 2017 zaslaného žalobci, vyjádřením žalobce ze

dne 31. 3. 2017 k záměru zamítnout návrh na vklad V-10114/2004-702 adresovaným žalovanému, rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 4. 2017, č. j. V-10114/2004-702, o zamítnutí návrhu na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí k podílu ve výši 1027/29182 na pozemku p. č. x v k. ú. Židenice, usnesením Městského soudu v Brně ze dne 12. 6. 2017, č. j. 104 C 145/2016-126, jímž byla odložena vykonatelnost usnesení Městského soudu v Brně ze dne 13. 9. 2013, č. j. 58 D 211/2004-554, do doby pravomocného skončení řízení o obnově vedeného u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 104 C 145/2016, žádostí žalobce o pokračování v řízení V-4221/2017-702 ze dne 26. 6. 2017 doručenou žalovanému 26. 6. 2017, jejíž přílohou bylo usnesení č. j. 104 C 145/2016-126, rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 20. 12. 2016, č. j. 14 C 118/2013-125, jímž bylo určeno, že spoluvlastnický podíl ideální 1027/29182 na pozemku p. č. x, v k. ú. Židenice, byl k datu úmrtí Ing. M. B. (k 12. 3. 2004) ve společném jmění manželů Ing. M. a V. B., odvolání žalobce proti usnesení žalovaného ze dne 15. 3. 2017, č. j. V-4221/2017-702/4, o přerušení vkladového řízení, vyjádření žalobce k záměru žalovaného nepovolit vklad V-4221/2017-702 ze dne 18. 7. 2017, rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 8. 2017, č. j. V-4221/2017-702-15, jímž byl zamítnut vklad na základě rozsudku Městského soudu v Brně č. j. 14 C 118/2013-125, usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 6. 2016, č. j. 70 Co 68/2016-56, ve věci žaloby Společenství vlastníků jednotek domů S. č. or. x, x, x, č. p. x, x, x v k. ú. Židenice proti žalobci jako žalovanému o zaplacení částky 45 011 Kč s příslušenstvím, výpis z katastru nemovitostí k bytové jednotce x, LV x, a k parcele p. č. x, LV x, prokazující stav k 1. 1. 2017, žaloba proti rozhodnutí žalovaného o zamítnutí návrhu na vklad č. j. V-10114/2004-702 ze dne 22. 12. 2013, odvolání žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 35 C 39/2013-15.

20. Ze své vlastní vůle provedl soud dokazování rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 27. 5. 2010, č. j. 49 C 120/2009-58, jímž soud určil, že bytová jednotka x, v k. ú. Židenice, a podíl 1027/29182 na společných částech domu č. p. x a pozemcích p. č. x, x, x, x, x, v k. ú. Židenice, je majetkem, který byl k datu smrti Ing. M. B. ve společném jmění manželů Ing. M. a V. B., usnesení Městského soudu v Brně ze dne 6. 12. 2017, č. j. 104 C 145/2016-212, jímž bylo rozhodnuto o přerušení řízení do pravomocného skončení řízení vedeného u téhož soudu pod sp. zn. 93 C 6/2014, rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 21. 9. 2017, č. j. 93 C 6/2014-133, jímž byla zamítnuta žaloba o zrušení dohody dědiců ze dne 18. 9. 2013, sp. zn. 58 D 211/2004, informace z katastru nemovitostí ze dne 23. 5. 2018 o jednotce č. x, LV x, podle níž je jako vlastník jednotky evidován žalobce, o pozemku p. č. x, LV x, u něhož je jako vlastník podílu 1027/29182 evidován žalobce, o stavbě č. p. x, x, x, LV x, u níž je jako vlastník podílu 1027/29182 evidován žalobce.
21. Žalovaný při jednání soudu předložil k důkazu výpisy z katastru nemovitostí prokazující stav k datu 1. 6. 2017, podle něhož byli jako vlastníci jednotky x, LV x, k předmětnému datu evidováni SJM Ing. M. B. a V. B., a k parcele p. č. x, LV x, podle něhož bylo vlastnictví podílu 1027/29182 evidováno na V. B.

V. Posouzení věci soudem

22. Soud se v intencích žalobních námitek zabýval tím, zda záznamy provedené žalovaným pod sp. zn. Z-23024/2014 a Z-23025/2014 představují nezákonný zásah do žalobcových práv.
23. Dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná.**

24. Podstata celé věci stojí na posouzení, zda v postupu žalovaného, který do katastru nemovitostí na základě výše uvedených záznamů zapsal vlastnické právo žalobce k bytové jednotce č. x v bytovém domě č. p. x, x a x postaveném na pozemcích parc. č. x, x, x, x, x a x v obci Brno, k. ú. Židenice, a dále spoluvlastnický podíl 1027/29182 na společných částech bytového domu a na pozemcích parc. č. x, x, x, x, x a x, byl v souladu se zákonem či nikoliv.
25. Zásah spatřuje žalobce v tom, že bytová jednotka spolu se spoluvlastnickým podílem ke společným částem bytového domu a pěti pozemkům (bez parcely č. x) na něj byla zapsána na základě dědictví po otci (58 D 211/2004) a spoluvlastnický podíl na pozemku parc. č. x v dědictví po matce (60 D 820/2012), což je v rozporu s § 20 odst. 2 zákona o vlastnictví bytů. Obává se, že sestra H., které matka původně bytovou jednotku darovala, by kdykoli mohla podat žalobu na určení vlastnictví, která by mohla být oprávněná.

IV. A) Skutková zjištění

26. Na základě provedeného dokazování vzal soud za zjištěný následující skutkový stav.
27. Po smrti otce žalobce Ing. M. B. (zemřel ...) žalobce zjistil, že bytová jednotka x na ulici S., v k. ú. Ž., je v katastru nemovitostí evidována jen na jeho matku V. B.; domníval se, že by správně měla být v SJM obou rodičů. Matka žalobce předmětnou jednotku darovala sestře žalobce Ing. H. V., která dne 16. 7. 2004 podala návrh na vklad (evidováno pod č. j. V-10114/2004-702).
28. Žalobce podal dne 26. 5. 2009 žalobu na určení, že daná jednotka byla k datu smrti otce ve společném jmění manželů M. a V. B. Městský soud v Brně rozsudkem ze dne 27. 5. 2010, č. j. 49 C 120/2009-58, určil, že předmětná jednotka a spoluvlastnický podíl 1027/29182 na společných částech domu a pozemcích p. č. x, x, x, x, x byli ke dni smrti otce žalobce ve společném jmění manželů (SJM) jeho rodičů. Ve výroku soudu nebyl zahrnut spoluvlastnický podíl na posledním pozemku p. č. x, na němž se předmětná budova nachází. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že výše naznačeným způsobem byl formulován i žalobní petit. Lze tak předpokládat, že chyba při specifikaci spoluvlastnických podílů k předmětným pozemkům byla způsobena nepřesností při formulování žaloby.
29. Dne ... zemřela matka žalobce V. B. Soudní komisařka JUDr. K. řešila dědická řízení po obou rodičích žalobce a dne 18. 9. 2013 vydala dědická usnesení č. j. 58 D 211-2004-554, v němž žalobce zdědil po otci bytovou jednotku č. x a spoluvlastnický podíl na společných částech domu a pěti pozemcích p. č. x, x, x, x a x. Podíl na šestém pozemku p. č. x zdědil žalobce na základě usnesení č. j. 60 D 820/2012-111 v dědictví po matce. Obě dědická řízení byla skončena schválením dohody dědiců.
30. Krajský soud v Brně se dne 24. 6. 2016 v rámci projednání žaloby Společenství vlastníků jednotek domů S. x, x, x, č. p. x, x, x, k. ú. B. – Ž., proti žalobci o zaplacení částky 45 011 Kč, která představuje zálohy za služby spojené s užíváním předmětné jednotky v období od dubna do června 2013, vyjádřil k otázce vlastnictví žalobce k předmětné bytové jednotce. V usnesení č. j. 70 Co 68/2016-56 uvedl, že v dané době byli v katastru nemovitostí ke dni smrti otce žalobce zapsáni jako vlastníci SJM rodičů žalobce k jednotce a spoluvlastnickým podílům na pěti pozemcích. Podíl k šestému pozemku p. č. x zůstal evidován ve vlastnictví matky žalobce. Na základě uvedeného soud konstatoval, že „[p]okud nedojde k narovnání tohoto stavu zákonným způsobem, nelze v současnosti

považovat žalovaného [Ing. J. B.] za vlastníka předmětné bytové jednotky.“ Uvedený stav byl napraven až provedenými záznamy vlastnického práva ve prospěch žalobce v červnu 2017, kdy vlastnictví k bytové jednotce i všem příslušným spoluvlastnickým podílům na společných částech domu a pozemcích splynulo v jednoho vlastníka – žalobce.

31. Žalobce následně podal další žalobu na určení, že zbývajících spoluvlastnický podíl na pozemku p. č. x byl k datu smrti otce v SJM rodičů žalobce. Městský soud v Brně rozsudkem ze dne 20. 12. 2016, č. j. 14 C 118/2013-125, jeho žalobě vyhověl. Uvedený rozsudek byl podkladem pro vkladové řízení vedené u žalovaného pod sp. zn. V-4221/2017.
32. Usnesením Městského soudu v Brně ze dne 12. 6. 2017, č. j. 104 C 145/2016-125, byla odložena vykonatelnost dědického usnesení po otci č. j. 58 D 211-2004-554. Žalobce tuto informaci doručil žalovanému 26. 6. 2017.
33. Poté žalovaný dne 27. 6. 2017 a 28. 6. 2017 provedl záznamy vlastnického práva ve prospěch žalobce Z-23024/2013-702 a Z-23025/2013-702, na jejichž základě došlo k zápisu vlastnictví k jednotce a spoluvlastnického podílu ke společným částem domu a pěti pozemkům (na základě dědického usnesení 58 D 211-2004-554), resp. spoluvlastnického podílu k šestému pozemku p. č. x (na základě dědického usnesení 60 D 820/2012-111).
34. Následně žalovaný rozhodnutím ze dne 14. 8. 2017, č. j. V-4221/2017-702-15, zamítl vkladové řízení zahájené na podkladě soudního rozhodnutí 14 C 118/2013-125, že podíl k parcele p. č. x byl ke dni smrti otce v SJM rodičů žalobce. Odůvodnil to tím, že zmíněné soudní rozhodnutí není závazné pro aktuálně zapsaného vlastníka, jímž byl již žalobce.
35. Soud shrnuje, že z provedeného dokazování jasně vyplynulo, že žalobce vede a v minulosti vedl velké množství civilních soudních sporů, jejichž společným předmětem je určení vlastnického práva k předmětné bytové jednotce, a s nimi souvisejících řízení u žalovaného. Spory vyplývají ze skutečnosti, že původně bylo vlastnické právo k bytové jednotce x zapsáno chybně jen na matku žalobce, nikoliv ve SJM otce a matky žalobce. Žalobou na určení vedenou u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 49 C 120/2009 měl být uvedený stav zhojen, nicméně soud v dané věci rozhodoval o určení vlastnictví k jednotce a spoluvlastnických podílů bez podílu na parcele č. x. Tím se situace zkomplikovala a takto byla věc projednána i v dědických řízeních po rodičích žalobce. Provedenými zápisy Z-23024/2013-702 a Z-23025/2013-702 je žalobce na základě dědických usnesení po matce i po otci již v katastru nemovitostí evidován jako vlastník bytové jednotky včetně všech spoluvlastnických podílů, které k jednotce náleží.
36. Soud rozhodoval v dané věci veden snahou neprohlubovat dále tuto „nešťastnou“ situaci (jak žalobce zmiňoval při ústním jednání) a snažil se o utlumení letitých sporů, je-li v současnosti vlastnické právo k předmětné bytové jednotce včetně všech příslušných spoluvlastnických podílů ve prospěch žalobce řádně zapsáno (což bylo potvrzeno při jednání informací z katastru nemovitostí o vlastnicích zapsaných na LV x, resp. LV x). Obdobným způsobem ostatně postupuje i žalovaný (např. zamítnutí vkladového řízení V-4221/2017).

IV. B) Právní hodnocení

37. V dané věci byla podána žaloba na ochranu před nezákonným zásahem směřující proti nesprávnému postupu žalovaného při záznamech vlastnického práva žalobce k bytové jednotce č. x v Brně Židenicích do katastru nemovitostí. V předmětné věci má žalobce za

to, že zásah žalovaného je zásahem trvajícím a požaduje po soudu, aby žalovanému nařídil provedené záznamy odstranit.

38. Podle § 82 s. ř. s. *má každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, právo domáhat se žalobou u soudu proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
39. Zásahová žaloba je dle § 85 s. ř. s. *nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky* (subsidiarita zásahové žaloby). V daném případě soud nemá o přípustnosti zásahové žaloby pochyb. Ostatně z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, publikované pod č. 2206/2011 Sb. NSS, vyplývá, že *„provedení záznamu do katastru, ač k němu nejsou splněny zákonné podmínky, bude třeba nahlížet jako nezákonný zásah, proti kterému se (...) lze bránit zásahovou žalobou ve správním soudnictví“* (bod 30).
40. Při posuzování důvodnosti podané zásahové žaloby soud vychází z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65, publikovaného pod č. 603/2005 Sb. NSS, podle něhož je ochrana podle § 82 a násl. s. ř. s. důvodná tehdy, jsou-li – a to kumulativně (zároveň) – splněny následující podmínky: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), který je zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž „zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování „zásahu“ (6. podmínka). Není-li byt jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout. Po 1. 1. 2012 již není nutné striktně trvat na splnění 6. podmínky „trvání zásahu“, neboť zásahovou žalobou se nově lze domáhat i pouze určení, že zásah byl nezákonný.
41. Soud proto zkoumal kumulativní naplnění podmínek zásahové žaloby ve smyslu rozsudku č. j. 2 Aps 1/2005-65.
42. Dospěl k závěru, že postup žalovaného nemohl negativně zasáhnout do práv žalobce, tedy nemohl jej přímo zkrátit na jeho právech.
43. Soud nemá pochybnosti o nedostatku aktivní procesní legitimace. Tu má žalobce již na základě tvrzení o zásahu do jeho práv tím, že na podkladě usnesení o dědictví po otci a po matce nemohl být záznam vlastnického práva vůbec proveden (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2007, č. j. 9 Aps 1/2007-68, publikovaný pod č. 1382/2007 Sb. NSS). Má však za to, že žalobce nemá věcnou procesní legitimaci, neboť postupem žalovaného nebyl přímo zkrácen na svých právech.
44. Žalovaný předmětnými záznamy zapsal vlastnické právo ve prospěch žalobce k bytové jednotce č. x včetně spoluvlastnického podílu na příslušných pozemcích, jehož se žalobce domáhá a o jehož řádný zápis do katastru nemovitostí usiluje. Žalobce namítá, že vlastnické právo k předmětné bytové jednotce má být zapsáno na základě jediného právního titulu, jak předpokládá § 20 odst. 2 zákona o vlastnictví bytů, nikoliv titulů dvou (58 D 211/2004-554 a 60 D 820/2012-111). Soud je přesvědčen, že do práv žalobce provedenými záznamy nebylo zasaženo nepříznivě (proti žalobci). Žalovaným provedené

záznamy nelze považovat za úkony, jejichž přímým důsledkem by mohla být nepříznivá změna žalobcových právních poměrů (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 24. 3. 2009, č. j. 62 Ca 27/2008-118).

45. Žalobce v podané žalobě formuloval obavy, že je jeho vlastnické právo zapsáno na základě „vadných“ listin, neboť jednotka na něj nebyla zapsána současně se spoluvlastnickým podílem na všech relevantních pozemcích (podíl k pozemku parc. č. x byl projednán zvlášť). K tomu soud uvádí, že obavy žalobce lze považovat za rozptýlené s ohledem na skutečnost, že vlastnické právo bylo žalobci zapsáno na základě usnesení o dědictví po otci a po matce, kterým byla schválena dohoda dědiců. Byla-li soudem schválena dohoda dědiců, nelze již její závěry nijak revokovat. Žalobcovy obavy, že by podkladové listiny, které sloužily pro záznam jeho vlastnického práva k předmětné bytové jednotce, mohly být v soudním řízení napadeny, jsou podle soudu neopodstatněné.
46. Z judikatury civilních soudů plyne, že se nelze s úspěchem domáhat určení neplatnosti dohody dědiců o vypořádání dědictví pravomocně schválené usnesením soudu vydaným v řízení o dědictví (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 12. 2008, sp. zn. 21 Cdo 305/2008). Pokud by taková žaloba byla podána, musí být soudem zamítnuta. Případné rozhodnutí soudu, vydané ve sporném řízení, že soudem schválená dohoda o vypořádání dědictví je neplatná, by totiž nemělo (nemohlo mít) vliv na závaznost rozhodnutí vydaného soudem v řízení o dědictví podle § 175q odst. 1 písm. c/ o. s. ř.
47. V citovaném usnesení Nejvyšší soud zdůraznil, že *„závaznost usnesení soudu vydaných v dědickém řízení nastává zvláštním způsobem. Výroky usnesení, které se týkají dědického práva (které určují, kdo je zůstavitelovým dědicem), jsou závazné pro každého. Ostatní výroky usnesení soudu vydaného v dědickém řízení jsou závazné jen pro účastníky dědického řízení (jejich právní nástupce) a v tomto rozsahu také (...) pro všechny soudy, správní úřady a jiné orgány veřejné správy (srov. např. zprávu projednanou a schválenou občanskoprávním kolegiem bývalého Nejvyššího soudu ČSR ze dne 18. 6. 1982, sp. zn. Cpj 165/81, uveřejněnou ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 49, ročník 1982; rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 28. 10. 1982, sp. zn. 3 Cz 32/82, uveřejněný ve Sborníku Nejvyššího soudu ČSSR, díl IV, str. 751).“*
48. Naznačeným způsobem ostatně postupoval i Městský soud v Brně, který žalobu žalobce ze dne 6. 6. 2014 na zrušení dohody dědiců ze dne 18. 9. 2013 v řízení 58 D 211/2004 rozsudkem ze dne 21. 9. 2014, č. j. 93 C 6/2014-133, zamítl.
49. Soud je přesvědčen, že žalobce nemusí mít obavy, že by výkon jeho vlastnického práva měl být některým z dědiců (jeho sester) rušen. Není rovněž rozhodné, že v důsledku různých pochybení, nepřesností a peripetií bylo vlastnické právo žalobce k jednotce zapsáno na základě dvou samostatných listin, nikoliv listiny jedné, jak by bylo standardní. Soudu nepřísluší hodnotit, či chybou k této nešťastné situaci došlo, je však záhodno zohlednit, že na základě provedených záznamů Z-23024/2013-702 a Z-23025/2013-702 vlastnické právo k jednotce včetně všech příslušných spoluvlastnických podílů opět splynulo v jednoho vlastníka – žalobce. Ostatně i katastr nemovitostí s žalobcem jedná jako s vlastníkem, o čemž svědčí zamítnutí vkladového řízení zahájeného na základě rozsudku soudu o určení právního vztahu (rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 20. 12. 2016, č. j. 14 C 118/2013-125, jímž bylo určeno, že spoluvlastnický podíl ve výši 1027/29182 na pozemku p. č. x byl k datu úmrtí otce žalobce v SJM Ing. M. a V. B.). Rozhodnutím ze dne 14. 8. 2017, č. j. V-4221/2017-702-15, žalovaný vkladové řízení zamítl z důvodu, že příslušný

spoluvlastnický podíl je v současnosti zapsán ve prospěch žalobce a citované soudní rozhodnutí se přímo nedotýká jeho práv a povinností.

50. Jelikož v případě žalobce nedošlo k negativnímu zásahu do jeho práv, soud již dále nebyl povinen hodnotit naplnění dalších podmínek (např. zákonnost postupu žalovaného). Pro konstatování nezákonného zásahu je totiž nutné kumulativní splnění všech podmínek dle § 82 a násl. s. ř. s. (viz shora citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Aps 1/2005-65).
51. Pro větší přesvědčivost rozhodnutí soud považuje za vhodné vyjádřit se ke stěžejním námitkám obsaženým v žalobě, i přesto, že výše konstatoval, že k nepříznivému zásahu do práv žalobce nedošlo.
52. K namítanému požadavku na zkoumání návaznosti na předchozí zápisy v katastru soud poznamenává, že s účinností od 1. 1. 2012 (novelou provedenou zákonem č. 349/2011 Sb., byla do § 8 odst. 1 zákona o zápisech vložena povinnost katastrálního úřadu posuzovat návaznost listin, na jejichž základě je záznam prováděn, na dosavadní zápisy v katastru (přiměřeně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017, č. j. 1 As 173/2016-80, publikovaný pod č. 3711/2018 Sb. NSS). Žalovaný tedy byl povinen hodnotit, zda předložené listiny navazují na dosavadní zápisy. Jak bylo ověřeno při jednání, žalovaný návaznost usnesení o dědictví s předchozími zápisy v katastru posuzoval a záznamy provedl v souladu s nimi (viz výpisy z katastru nemovitostí ke dni 1. 6. 2017 pro LV x a x založené na č. l. 129 a 130 soudního spisu). Ke dni provedení zápisu Z 23024/2013-702 (27. 6. 2017) byla bytová jednotka a spoluvlastnický podíl na pěti pozemcích (bez parcely p. č. x) evidován v SJM Ing. M. a V. B. a vlastnické právo k nim nabyl žalobce v dědictví po otci. Ke dni provedení zápisu Z 23025/2013-702 (28. 6. 2017) bylo vlastnické právo k podílu na parcele p. č. x evidováno na V. B. a žalobce vlastnické právo k ní nabyl v dědictví po matce. Nelze souhlasit s názorem žalobce, že v rámci posuzování návaznosti na předchozí zápisy byl žalovaný povinen zkoumat možnost přechodu jednotky na žalobce v souladu s § 20 odst. 2 zákona o vlastnictví bytů. Věcnou správnost listin, jež jsou mu předloženy, žalovaný zkoumat nemůže. Nebyl tedy oprávněn hodnotit věcnou správnost dědictvých usnesení, natož posuzovat, zda na jejich základě mohlo dojít k přechodu jednotky podle § 20 odst. 2 zákona o vlastnictví bytů.
53. K postupu žalovaného, který záznamy provedl v okamžiku, kdy bylo vydáno předběžné opatření, jímž byla odložena vykonatelnost dědictvého usnesení 58 D 211/2004-554 (usnesení Městského soudu v Brně ze dne 12. 6. 2017, č. j. 104 C 145/2016-126), soud poznamenává, že výše uvedené pochybení nelze omlouvat prodlením oprávněné úřední osoby při zpracování předmětného podání. Jakkoliv byla předmětná listina žalobcem označena jako „žádost o pokračování v řízení V-4221/2017-702“, ve svém nadpisu obsahovala rovněž informaci „o odložení vykonatelnosti vkladové listiny v řízení Z-23024/2013-702“. Předmětná listina i s usnesením č. j. 104 C 145/2016-126 měla být žalovaným správně přiřazena k oběma spisovým značkám. Žalovaný odpovídá za řádné zpracování přijatých písemností a jejich včasné přiřazení k odpovídajícím spisovým značkám. Jak však bylo uvedeno výše, vzhledem k tomu, že provedenými záznamy žalobce nebyl zkrácen na svých právech (viz body 44 a 45 výše), uvedené pochybení při evidenci předmětného podání a s tím související záznam vlastnických práv Z-23024/2013-702 v době existence předběžného opatření odkládající vykonatelnost listiny, která byla podkladem pro záznam, nemůže znamenat nezákonný zásah do práv žalobce.

VI. Závěr a náklady řízení

54. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
55. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno, 23. 5. 2018

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu